Provinc. Librarians

CANADA.

THE SCANDINAVIAN HOME AND FARM JOURNAL

ARG. XII | Winnipeg, Manitoba: Lördagen den 9 Juli | No. 27

KUNGARNE

AF

JULES LEMAITRE.

(Forts. fr. föreg. nr:r.)

Försynen hade tydligen tillstadt de båda prinsarnes död för att skaffa honom vapen i händerna mot samhällets fiender och för att låta honom rädda, hvad hans sönors svaghet eller ovärdighet blottställt på ett så ödesdigert sätt — — —

Emellertid var Avdotja mycket olycklig i sitt fängelse. Hon var öfvertygad om, att det var Frida, som dödat prins Herman, och hon välsignade och prisade henne i sitt hjärta. Men på samma gång kunde hon icke trösta sig öfver att ha förlorat henne. Hon upptäckte hos sig själf en moderskänsla, hvars djup hon förut icke haft en aning om, och för första gången fruktade hon att älska en människa lika mycket som mänskligheten.

Natten efter hennes besök på Orsova och hela den följande dagen hade hon fåfängt väntat sin unga väninna. Underrättelsen om det tvåfaldiga mordet hade först fyllt henne med glädje — hon trodde folket fullt beredt att gripa detta tillfälle till uppror och utropande af republiken. Men hon hade lämnat Christian XVI:s återuppvaknande ur räkningen. Vid återkomsten till Marburg fann hon partiet tveksamt, skrämdt af de stränga åtgärder, som den gamle kungen vidtagit, och hufvudmassan af folket road af detta "celebra" brottmål som af en spännande romanföljetong och mera angelägen att dag från dag följa med ransakningen angående denna "mystiska historia" än hägad att draga fördel däraf för sin egen frigörelse.

Således skulle Fridas hjältemodiga handling och månända hennes död (ty hon tviflade nästan icke på, att hon begått självmord) bli utan gagn för den heliga saken! Tanken att Frida, hennes hjärtas barn, dött genom hennes förvållande och dött förgäfves, plågade henne olidligt. Det rubbade icke hennes tro — om tiden ännu icke var inne, skulle den snart komma, ingenting var vissare. Det var därför hon en afton, icke förtvifladt, men gränslöst trött, åter gick upp i sin bostad för att där invänta polisen.

Och i sin cell tillbragte hon dagarne med att sticka strumpor och små ylleskjolar åt fångarnes barn.

30.

Christian XVI fick en ide. Jägaren Gunthers meritlista (tre fälttåg, fyra blessyrer, två framkallelser för fronten, icke får djärfva bedrifter, utförda i stridens hetta, utan för kallblodigt och envist fullgjorda order), vidare den allmänna meningen om honom i de byar, där han bott efter sitt utträde ur tjänsten — allt öfvertygade kungen, att Gunther var en praktig karl, ytterst redbar, rättfram och underdånig de otaliga myndigheter, som fattigt folk äro skyldiga att lyda, samt att det endast gällde att fråga honom på ett visst sätt för att få veta sanningen af honom.

Kungen bad polischefen att föra till honom Gunther och Käthe, för att han själf skulle kunna förhöra dem.

Ämbetsmannen invände, att det var mot reglerna. Men kungen anmärkte, att han var konung, och att hans rättigheter icke inskränktes at någon skrifven konstitution, då Alfanien alltjämt tills vidare åtnjöt fördelarne af en oinskränkt monarki.

En morgon fördes alltså Gunther och Käthe i vagn till slottet. Polisbetjänterna lämnade dem vid dörren till det kungliga kabinettet.

"Stig fram, Gunther. Och ni, mamsell Käthe, var icke rädd."

De voro icke rädda, endast högligen förvånade, och de behöfde en smula tid på sig för att fatta, att det verkligen var kungen, denne af ålderdom böjde gubbe, som satt hopkrupen i sin nattrock och med pälsverk om fötterna.

"Jag vet, att ni är en hedersman, Gunther, att ni länge varit soldat, och att ni tjänat oss troget. Kanske har ni dolt något för domaren. Det är därför, jag velat tala med er. Men åt mig måste ni säga allt. Ni ser, att jag icke lägger ut någon snara för er. Jag förhör er i er dotterdotters närvaro, och jag skall förhöra henne inför er. Det skall alltså vara er båda lätt att bedraga mig, om I viljen. Men jag är säker på, att I skolen säga mig hela sanningen, hurudan den än må vara. Tala — kungen åhör er."

Gunthers tjocka mustascher darrade af rörelse. Käthe, som först blifvit imponerad af den omgifvande prakten och nu nästan fann det lustigt, granskade under lugg möblerna och tapeterna.

"Ers majestät," sade Gunther, "jag skulle vara den den uslaste skurk, om jag icke inför er talade lika uppriktigt som på don yttersta domens dag."

"Man anklagar er," sade kungen, "att ha dödat prins Otto, måhända utan att veta, hvem han var, och detta vore för er en mildrande omständighet. Man anklagar er att ha dödat honom för att lyda Frida von Thälberg, hvilken ni var oinskränkt tillgifven."

"Ers majestät," svarade der gamle soldaten, "det är sant, att jag var frun tillgifven, men icke ända därhän att begå en synd, och för resten skulle hon aldrig ha befallt mig något sådant. Hvad som hände var detta: natten mellad fredagen och lördagen -- det kunde väl vara vid tiotiden — hörde jag bullret af steg, bullret af någon, som smög sig fram utanför med försiktiga steg. Jag steg upp, men innan jag gick ut, kom jag på den ideen att kasta en blick in i min dotterdotters rum och... med ett ord, hon var inte i sin säng".

Käthe protesterade envist:

"Var inte jag i mid säng?"

"Nej!"

"Hur man kan påstå något sådant!"

"Tig", sade morfadern, "och ljug inte!"

"Och sedan då?" fortfor kungen.

"Jag gick ut med min bössa och fick se en karl uppe på stegen till ladan. Jag skrek: 'Hvem där?' men han svarade icke, utan började skynda sig ner, så fort han kunde. Då tänkte jag: 'Antingen är det en kurtisör eller en tjuf eller någon, som kom för att spionera på hans höghet kronprinsen. Och i alla tre fallen har jag bara en sak att göra'. Jag tryckte därför af, och karlen föll, men reste sig upp igen och släpade sig bort mot träden. Jag följde efter honom och tog upp honom död."

"Kände ni igen honom i det ögonblicket?"

"Ers majestät, jag skall säga er allt. Det var fullmåne, och jag kunde tydligt se den dödes ansikte och jag fick liksom en misstanke om, att var hans kunglig höghet, prins Otto. Och det var därför, jag vägrade att svara."

"Af rädsla?"

"Nej, ers majestät — af vördnad."

"Och sedan?"

"Då hade jag bara en tanke — att föra bort liket så långt som möjligt. Men krafterna svekomig, och jag lade det bredvid parkmuren, där det hittades följade morgon. Jag ställde stegen i ordning och gick in till mig, där jag fann Käthe i sin säng. Jag gaf henne ett kokstryk och sade henne, hvad jag tänkte om henne, därför att hon haft mig att skjuta ihjäl en människa.... Och så afvaktade jag, hvad komma skulle."

"Och hvad vet ni om det, som tilldrog sig i slottet?"

"Ingenting, ers majestät."

"Ingenting alls?"

"Nej, ingenting alls."

"Inte en smul, ers majestat. Min stuga ligger mer än hundra meter från slottet och skiljes därifrån af en dunge höga träd."

"Men kvällen förut, märkte ni då ingenting?"

"Frun var mycket glad, därför att hon väntade hans höghet. Hon tillbrakte sin tid med att plocka blommor och pryda salongen där med."

"Mottog hon icke ett besök?"

"Jo, ers majestät, ett gammalt svartkladt fruntimmer."

"Avdotja Latanief. Hur dags?"

"Vid fyratiden, ers majestät."

"Såg ni denna kvinna gå sin väg?"

"Ja, ers majestät."

"Är ni säker på, att hon verkligen lämnade parken?"

"Ja, ers majestät — det var jag, som öppnade grinden för henne."

"Tror ni, att Frida von Thalberg var i stånd att döda prins Herman?"

"Å, ers majestät.... Hon älskade honom, som man älskar den gade guden."

"Men det finns kvinnor, som döda därför att de älska."

"Frun älskade inte på det viseters majestät."

Kungen vände sig till Käthe:

"Och ni, mamsell Käthe, hvad har ni att säga?"

"Ingenting, ers majestät."

"Din lilla olycksfågel!" brummade Gunther. "Vill du bara svara, när kungen frågar dig!"

Tala inte hårdt till henne, Gunther! Svara mig, mamsell Käthe — hvar träffade ni prins Otto?"

Gunther förekom henne:

"På dansen i Steinbach, ers majestät."

"Låt henne tala, Gunther"

Käthe fattade ändtligen sitt beslut.

"Nå ja, det gjorde jag! Rår jag för det? Kunde jag väl veta, att det var en prins, jag?"

"Och när träffade ni honom igen?"

"Dagen därpå, när jag var på hemvägen från Steinbach, följde han efter mig och gick med mig in i slottet.... Där var ingen för tillfället.... Han lofvade mig en massa saker.... och sade åt mig, att jag skulle komma till honom på kvällen i ladan. Jaha!"

"Men hur kunde han komma in igen?" (Forts.)

Stor sjöolycka.

Ångaren "Norge" sjunken.

OMKRING 607 OMKOMNE.

Rockall Reef, beläget 290 mil från Skottlands kust, reser sig ur hafvet likt en minnessten. Tyvärr är minnet det sorgligaste, ty vid foten af klippan ligger vraket af ångaren Norge, tillhörig Scandinavian-American linen, begrafvet i djupet med öfver sex hundra lik. Ångaren var på väg till New York med en skara emigranter, skandinaver och finnar, hvilka till största delen voro under däck, då båten stötte på grund. Huru den kunnat komma så ur sin kurs torde undersökningen förklara. En stark storm råder i närheten af refvet och detta torde vara en af orsakerna.

Så snart båten stött på gafs order att utsätta båtarne och dessa fyldes snart. En del af dem krossades mot skeppets sidor och endast 5 kommo i väg oskadade. Endast 12 minuter förflöto mellan grundstötningen och fartygets sjunkande. Man kan lätt föreställa sig stämningen ombord, då ropet kom: rädda sig den som kan. En del sökte knyta på sig lifbojorna, af hvilka många voro rutina. Af de omkring 780 ombord varande personerna hafva så vidt man vet, endast 128 blifvit räddade och landsatts på olika punkter af Storbritaniens kust.

Hufvudsakligast genom minderårigas handterande af explosiva föremål blifva årligen under "frihetsdagen" ett stort antal människor skadade och många få till och med nedlägga sina lif på fädernesländets altare. Ingen pension utdelas emellertid till dessa eller anhöriga utan offrens antal på olika platser omnämnes i tidningarna, och så faller saken i glömska till nästa 4 juli, då samma lek åter upprepas.

Under republikens tidigare år plägade man den 4 juli samlas i sex dygn, innan den observerades af fiskarbåten Lago Bay. De första dagarna hade man uppehållit lifvet på två biscuits om dagen, och hvad vatten beträffar hade man endast fått med sig ett litet fat. Innan räddningen kom hade man intet hvarken att äta eller dricka, männen voro nästan ur stånd att hålla årorna, och sedan de bärgats och fingo mat måste besättningen på Lago Bay med våld hålla dem tillbaka från att äta för mycket. Flera af dem hade erhållit svåra skador, då de hoppat från det sjunkande skeppet. På andra hade armar och ben svällt upp till följd af saltvattnets och luftens inverkan.

Tredje styrmannen, som var ibland de räddade på denna båt, uppgaf, att tre andra båtar hade gifvit sig iväg på samma gång men hade skiljts från denna den 3 juli. En af dessa hade 32 personer ombord, däribland flera kvinnor och barn, en annan 15 man, med andre styrmannen, den tredje båten hade 10 mano mbord. Sökande efter dessa och andra som möjligen ännu kunna vara att rädda, pågår ifrigt genom en ångare hyrd at danske konsuln i Glasgo samt flera brittiska fartyg.

Tre barn, som räddats och dogo sedan de kommit i land, begrafdes under hjärtslitande scener.

Hustrurna till två af de förolyckade emigranterna höllo på att begå självmord i Köpenhamn efter mottagandet af den hemska underrättelsen, men räddades i sista ögonblicket.

Kronprinsen Fredrick, som sköter regeringen i konung Kristians frånvaro, har mottagit kondoleanstelegram från flera regenter.

National-dagsfirande.

Den som tillbragt någon tid i Förenta Staterna kan ej undgå att finna en slående kontrast mellan det sätt hvarpå nationaldagen högtidlighålles här och det hvarpå den 4 juli firas därnere, synnerligast i de större städerna.

Tidigt på morgonen den 4de väckas man af skott och knallar från skjutvapen, "firecrackers", och diverse redskap, enkom förfärdigade för åstadkommande af knallar. Allt eftersom dagen framskrider, ökas oljudet mer och mer, tills det på aftonsidan helt simpelt blir odrägligt och kommer en att känna sig frestad önska det man för tillfället voro försedd med öronhinnor af hästläder eller annat bastant material.

Hufvudsakligast genom minderårigas handterande af explosiva föremål blifva årligen under "frihetsdagen" ett stort antal människor skadade och många få till och med nedlägga sina lif på fädernesländets altare. Ingen pension utdelas emellertid till dessa eller anhöriga utan offrens antal på olika platser omnämnes i tidningarna, och så faller saken i glömska till nästa 4 juli, då samma lek åter upprepas.

Herrens hus och uppsända sitt tack till frihetens Gud, men numera håller man den dagen ett lif som snarare är i enlighet med seder och i hjärtat af Afrika än passande för ett land, hvars invånare tro sig lefva "i midtens rike" och vara världens mest civiliserade nation.

Vi kunna i sanning skatta oss lyckliga att här i Winnipeg och Canada för ölrigt få tillbringa vår "Dominion day" på ett så angenämt och anständigt sätt, för att ej nämna om vår skandinaviska midsommardag. Må vi både som skandinaver och canadiensare vara nöjda endast med de högsta ideal, pröfva hvad rätt är och behålla det goda, samt göra vårt bästa för att få Canada att bli, såsom isländingen säger om sin fäderneö "det bästa land på hvilket solen skiner." J. D.

Canada nyheter.

Den på sin tid mycket omtalade Tregold konsessionen i Yukon har indragits af regeringen.

På 24 timmar lossades och lastades C. P. R. ångaren Athabasca i Fort William.

Marconis trådlösa telegrafsystem börjar nu användas på St. Lawrence floden.

"Driard House", ett af Vancouvers finaste hotelier skadades svårt af eld den 26 dennes. Hotellet hade helt nyligen reparerats och nymöblerats hvadan skadan blir så mycket svårare. Förlusten blir minst $100,000.

Fackföreningarna i Windsor hafva gjort anmärkning mot stadsfullmäktige, emedan desse mottagit inbjudan till invigningen af en ny katolsk kyrka där. Orsaken var, att körkarlar användts, som stodo utom föreningen samt att sten köpts från non-union huggeri i Detroit.

Sergeant Des Barres, som i 20 år tjenstgjort vid beridna polisen har tagit afsked med en liten pension från central regeringen.

Liken af de två Minnesota landsökarne, som drunknade i Shoal Lake, hafva funnits.

En bruten skena åstadkom ett frakttågs urspåring vid Ingolf. 12 vagnar förstördes totalt.

Eli Felt, en ansedd farmare vid Birtle, förlorade sitt ben den 25te dennes, genom hästarnes skenande.

En ung man, Taylor, nyligen från Ontario drunknade under försök att ridande vada Belly River invid Lethdridge.

George Gee, 23 år gammal, mördade under ett anfall af svartsjuka sin kussin Milly Gee, hvilken han höll mycket af. Han sitter nu i Woodstock, N. B. fängelse och skall hängas den 23 denna månad. Han var både drucken och svartsjuk, då mordet begicks.

C. P. R:s inkomster under sista veckan i juni voro $1,377,000.

350,000 fot bräder brunno upp vid Sparwood, B. C. En gnista från ett C. P. R. lokomotiv antände.

Calgarys uppbördslängd visar en slutsumma af $4,090,437, en ökning af öfver $2,000,000 på två år.

Strejken mot Dominion Iron and Steel Company i Sidney har nu inträdt i akut skede. De strejkande beväpnade med klubbor, sten och andra tillhyggen förhindrade, en hvar att nakas ingångarne till de stora verkstäderna. Milisen har utkallats men är icke tillräcklig att skydda dem, som vilja arbeta. Dominion regeringen har därför ombedts inskrida med större makt. Förlikning tillrådes emellertid af militia ministern.

Onsdagens post meddelar, att de strejkande hade öfverhanden. Ingen tillåts gå eller komma ut från verkstäderna, medan milisen, som utkallats, höllo fången. Vatten och lifsmedel måste tagas in sjövägen till "garnisonen", Förstärkning i militärstyrkan har telegraferats för.

En väldig skogseld svepte ned på staden i tisdags den 5te och folket, som nu har att kämpa med sträjkande trodde, att deras sista stund slagit. Endast med största möda kunde staden räddas. Stora sträckor af värdefull skog brann.

Efter kapplöpningarna Vancouver röfvades "bookmaker" Quinn på $7000 kontant. Polisen har emellertid hrft ringa svårighet att finna röfvarne och dessa sitta nu inom lås och bom.

Gordon & Ironsides, sända denna vecka sin första laddning af slaktkreatur till England. Stutarne väga i genomsnitt 1380 skålpund.

Två duktiga skolflickor räddades härom dagen en ung man från att drunkna i en kvarndam ej långt från Toronto.

Hästskabb "mange" har officielt förklarats finnas i Alberta i ett område begränsadt af Red Deer floden i norr, fjärde meridian i öster, gränsen till Förenta Staterna i söder samt en rät linie från sydvästra hörnet af Alberta till Red Deer floden till vänster. Hästar må ej skickas ut från detta territorium, såvida ej regeringens veterinär förklarar dem från smitta.

Dominion Liniens ångare Vancouver stötte på grund i St. Lawrence floden sistlidne lördag. Fartyget skadades ej. Passagerne fördes tillbaka till Montreal.

Västra delen af Crooked Lake indianreservation mellan Oakshela och Broadview skall öppnas för vite män. Befolkningen i den vidsträckta reservationen är endast ringa.

Moosomin har nu 1266 inbyggare.

Man talar fortfarande om att bygga en elektrisk bana mellan Arcola och Moosomin.

Regina handelskammare sände en deputation till Ottawa för att söka få hjälp åt Canadian Northern banans utsträckning från Hartney.

En självgjord detektiv sökte draga Carberrys polischef vid näsan med dess resultat, att han nu försmäktar Brandons fängelse.

Spritutskänkningsfrågan gör mycket väsen af sig i Ontario. Absolutisterna öfvervaka försäljningen och hafva riktat en mängd klagomål mot det i deras tycke godtyckliga sätt lagen efterlefves.

Toronto ämnar enligt förjudande nästa år bygga hus för det fattigare folket, så att helsotillståndet bör bättre kunna öfvervakas.

Nya kolfynd omtalas från Vancouver Island ej långt från Ladysmith. Den ena ådran är 11 fot den andra sex.

Försök göras nu att åvägabringa förlikning i Sydney strejken.

Canadian Northern ämna bygga ny station vid Portage la Prairie.

Kriget.

Den rägniga årstiden har nu inträdt och föga torde uträttas, tills det vackra vädret åter kommea. Ryssarne fortfara emellertid att draga sig tillbaka.

Vladivostock flottan företager nu och då en utflykt för att bombardera de försvarslösa japanska småstäderna.

Mycken ovisshet rådde vid veckans början, huruvida den ryska eskadern lyckats komma i hamn.

Ryska flottan i Port Arthurs hamn består nu, efter Togos sista anfall, af fyra slagskepp, mer eller mindre skadade, och en mängd olika mindre fartyg, bland hvilka kryssaren Bayan är den enda fullt stridfärdige och farligaste. En liten del af Togos flotta kan nu uppehålla blockaden och resten sändas att hjälpa Kamimura mot Vladsvostocks fartyg.

Regn har nu börjat falla så att inga viktiga operationer kunna företagas. 3000 man vakta de ryska järnvägs linierna.

Ryska östersjöflottan har nu utgått under förseglade orders.

Bland nya postkontor, som öppnades under juni månad, var Skaro, sec. 30—56—19 W. 4, med Knudt Skaro, som postmästare.

Sidney Chaffell, en fånge sprang af tåget mellan Estevan och Elbow. Han eftersökes nu af polisen.

Den i Tyskland köpte ångaren Ganso har beordrats afsegla till Vancouver via Kap Horn. I Vancouver skall en afdelning beriden polis tagas ombord för befordran till Harschels ö vid mynningen af McKenzie River. Kapten Bernier, polarfararen, skall kommendera fartyget.